

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่องการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นสาเหตุและผลกระทบของปัญหาการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษาและจำนวนบุตร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางต่างๆ ผู้วิจัยได้กำหนดใช้สัญลักษณ์แทน ค่าสถิติ ดังนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	หมายถึง	ค่าสถิติทดสอบการทดสอบค่าที่ (t – test)
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนระหว่างตัวแปร (F – test)
*	หมายถึง	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	หมายถึง	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปร

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	86	28.48
หญิง	216	71.52
รวม	302	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 71.52 และรองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.48

ตาราง 3 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอายุแต่งงาน

อายุเมื่อแต่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	86	28.5
20 – 30 ปี	165	54.6
31 – 40 ปีขึ้นไป	51	16.9
รวม	302	100

จากตาราง 3 พบว่า ผู้หย่าร้างส่วนใหญ่แต่งงานในช่วงอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 54.6 รองลงมาแต่งงานในช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 28.48 และช่วงอายุ 31- 40 ปี ขึ้นไปน้อยที่สุดจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9

ตาราง 4 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอายุของคู่หย่าร้างเมื่อแต่งงาน

อายุของคู่หย่าร้างเมื่อแต่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	74	24.5
20 – 30 ปี	159	52.6
31 – 40 ปีขึ้นไป	69	22.8
รวม	302	100

จากตาราง 4 พบว่า ผู้หย่าร้างของคู่หย่าร้างส่วนใหญ่แต่งงานในช่วงอายุ 20 – 30 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 52.65 รองลงมาแต่งงานในช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.50 และแต่งงานในช่วง 31 - 40 ปีขึ้นไปน้อยที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8

ตาราง 5 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคูหย่าร้างมีอายุแตกต่างกัน

คูหย่าร้างมีอายุแตกต่างกัน	จำนวน	ร้อยละ
1 – 5 ปี	74	24.5
6 – 10 ปี	159	52.6
มากกว่า 10 ปี	69	22.8
รวม	302	100.0

จากตาราง 5 พบว่า คูหย่าร้างและคูหย่าร้างส่วนใหญ่มีอายุที่แตกต่างกัน 1 – 5 ปี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคืออายุที่แตกต่างกัน 6 – 10 ปี จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 และมีอายุที่แตกต่างกันมากกว่า 10 ปีน้อยที่สุด จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8

ตาราง 6 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ชีวิตคู่

ระยะเวลาที่ใช้ชีวิตคู่	จำนวน	ร้อยละ
1 – 5 ปี	42	13.9
6 – 10 ปี	161	53.3
มากกว่า 10 ปี	99	32.8
รวม	302	100.0

จากตาราง 6 พบว่า ระยะเวลาที่คูหย่าร้างอยู่กินกับคูหย่าร้าง ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 6 – 10 ปี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาอยู่ในช่วงมากกว่า 10 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 และมีระยะเวลาอยู่กินกันในช่วงน้อยกว่า 1-5 ปี น้อยที่สุดจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9

ตาราง 7 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการศึกษาสูงสุดเมื่อแรกแต่งงาน

ระดับการศึกษาสูงสุดเมื่อแรกแต่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	143	47.4
มัธยมศึกษา	88	29.1
สูงกว่ามัธยมศึกษา	71	23.5
รวม	302	100

จากตาราง 7 พบว่า ผู้หย่าร้างมีระดับการศึกษาสูงสุดเมื่อแต่งงาน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำกว่าประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และสูงกว่ามัศึกษาน้อยที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5

ตาราง 8 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาสูงสุดเมื่อแรกแต่งงานของคู่หย่าร้าง

ระดับการศึกษาสูงสุดเมื่อแรกแต่งงานของคู่หย่าร้าง	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	161	53.3
มัธยมศึกษา	66	21.9
สูงกว่ามัธยมศึกษา	75	24.8
รวม	302	100

จากตาราง 8 พบว่า ผู้หย่าร้างของผู้หย่าร้างมีระดับการศึกษาสูงสุดเมื่อแต่งงานส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาอยู่ในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และระดับมัธยมศึกษาจำนวน 66คน คิดเป็นร้อยละ 21.9

ตาราง 9 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับรายได้ขณะเมื่ออยู่ด้วยกันกับคู่หย่าร้าง

รายได้ขณะเมื่ออยู่ด้วยกัน กับคู่หย่าร้าง	จำนวน	ร้อยละ
8.1 ต่ำกว่า 2,500 บาท	72	23.8
8.2 2,500 – 5,000 บาท	143	47.4
8.3 5,001 – 10,000 บาทขึ้นไป	87	28.8
รวม	302	100

จากตาราง 9 พบว่า ผู้หย่าร้างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 2,500 – 5,000 บาท จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 47.35 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,001-10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 และมีรายได้ต่อเดือนน้อยที่สุดต่ำกว่า 2,500 บาท จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8

ตาราง 10 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับรายได้จากการประกอบอาชีพ
ของคู่หย่าร้างขณะอยู่ด้วยกัน

รายได้จากการประกอบอาชีพ ของคู่หย่าร้างขณะอยู่ด้วยกัน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2,500 บาท	71	23.5
2,500 – 5,000 บาท	136	45.0
5,001 – 10,000 บาทขึ้นไป	95	31.5
รวม	302	100.00

จากตาราง 10 พบว่า ผู้หย่าร้างของคู่หย่าร้างส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 2,500 – 5,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 2,500 น้อยที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5

ตาราง 11 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอาชีพและอยู่ด้วยกันกับคู่หย่าร้าง

อาชีพของคู่หย่าร้าง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ทำงาน	15	4.9
รับราชการ	48	15.8
เกษตรกร	59	19.5
ค้าขาย	42	13.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	18	5.9
รับจ้าง	120	39.7
รวม	302	100.0

จากตาราง 11 พบว่า คู่หย่าร้างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างจำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 39.7 รองลงมาประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และไม่ได้ทำงานน้อยที่สุดจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

ตาราง 12 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับอาชีพของคู่หย่าร้าง

อาชีพของคู่หย่าร้าง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ทำงาน	15	4.97
รับราชการ	49	16.2
เกษตรกร	48	15.8
ค้าขาย	35	11.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	27	8.9
รับจ้าง	128	42.3
รวม	302	100.0

จากตาราง 12 พบว่า คู่หย่าร้างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมาประกอบอาชีพรับราชการ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 และไม่ได้ทำงานน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.97

ตาราง 13 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับคู่หย่าร้างที่มีบุตรด้วยกัน

จำนวนบุตร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีบุตร	63	20.8
จำนวน 1 คน	108	35.7
จำนวน 2 คน	91	30.1
จำนวน 3 คน	31	10.2
จำนวนมากกว่า 3 คน	9	2.9
รวม	302	100.0

จากตาราง 13 พบว่า ผู้หย่าร้างส่วนใหญ่มีบุตร 1 คน จำนวน 108 คิดเป็นร้อยละ 35.76 รองลงมา มีบุตร 2 คน จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 30.13 และมีบุตรมากกว่า 3 คน น้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.98

ตาราง 14 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทางครอบครัวบิดาและมารดาของคู่หย่าร้าง

สถานภาพทางครอบครัวบิดาและมารดาของผู้หย่าร้าง	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	244	80.7
หย่าร้างกัน	58	19.2
รวม	302	100.0

จากตาราง 14 พบว่า ผู้หย่าร้างส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 80.79 และหย่าร้างกัน กัน จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2

ตาราง 15 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้ก่อนสมรส

การเรียนรู้หรืออบรมในเรื่อง ชีวิตคู่ก่อนสมรส	จำนวน	ร้อยละ
เคย	54	17.8
ไม่เคย	248	82.1
รวม	302	100.0

จากตาราง 15 พบว่า ผู้หย่าร้างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการเรียนรู้หรืออบรมในเรื่องชีวิตคู่ก่อนสมรส จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 82.12 และเคยได้รับการเรียนรู้หรืออบรมในเรื่องชีวิตคู่ก่อนสมรส จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

ตาราง 16 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนรู้หลังสมรส

การเรียนรู้หรืออบรมในเรื่อง ชีวิตคู่หลังสมรส	จำนวน	ร้อยละ
เคย	62	20.53
ไม่เคย	240	79.47
รวม	302	100.00

จากตาราง 16 พบว่า ผู้หย่าร้างส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการเรียนรู้หรืออบรมในเรื่องชีวิตคู่หลังสมรส จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 79.47 และ เคยได้รับการเรียนรู้หรืออบรมในเรื่องชีวิตคู่หลังสมรส จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 20.53

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของการหย่าร้างใน จังหวัดพิษณุโลก

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1.ด้านปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง	3.37	0.68	ปานกลาง
2.ด้านผลกระทบของการหย่าร้าง	3.02	0.79	ปานกลาง
3.ด้านความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์	3.88	0.87	มาก
รวม	3.43	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 17 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของการหย่าร้างในภาพรวมมีความสำคัญอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า ด้านความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ มีความสำคัญอยู่ในระดับ มาก ส่วนด้านปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง และด้านผลกระทบของการหย่าร้าง อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์พิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลกในภาพรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง	x	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
ด้านปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง			
1. อาชีพของกลุ่มสมรสต่างกัน	3.00	1.40	ปานกลาง
2. อายุของกลุ่มสมรสต่างกัน	2.90	1.24	ปานกลาง
3. กลุ่มสมรสไม่รับผิดชอบในครอบครัวเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย	3.69	1.25	มาก
4. ทานคาดหวังในชีวิตสมรสสูงเกินไป	3.58	1.10	มาก
5. ขาดความอดทนต่อพฤติกรรมของกลุ่มสมรส	3.85	1.12	มาก
6. ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกัน	2.56	1.42	ปานกลาง
7. ความรักในตัวกลุ่มสมรสได้เปลี่ยนไป	3.72	1.16	มาก
8. ไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้	3.61	1.24	มาก
9. ไม่มีการร่วมกันแก้ไขปัญหาของครอบครัว	3.82	1.13	มาก
10. ญาติพี่น้องของกลุ่มสมรสเป็นเหตุของการหย่าร้าง	2.99	1.39	ปานกลาง
11. มีพฤติกรรมที่ยังรักอิสระและไม่ต้องการรับผิดชอบ	3.60	1.27	มาก
12. ไม่เห็นด้วยกับการที่ภรรยาต้องเป็นผู้หารายได้เลี้ยงครอบครัว	3.54	1.12	มาก
13. การขาดความผูกพันเนื่องจากไม่ได้เลี้ยงลูกด้วยตนเอง	2.91	1.45	ปานกลาง
14. การหย่าร้างช่วยแก้ปัญหาครอบครัวที่มีอยู่ได้	3.45	1.22	ปานกลาง
15. เมื่อหย่าร้างแล้วสังคมไม่ตำหนิ	3.41	1.21	ปานกลาง
รวม	3.37	0.68	ปานกลาง

จากตาราง 18 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลกในภาพรวม อยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ขาดความอดทนต่อพฤติกรรมของกลุ่มสมรส เป็นสาเหตุของการหย่าร้างมีความสำคัญในระดับสูงเป็นลำดับที่ 1 ไม่มีการร่วมกันแก้ไขปัญหาของครอบครัว มีความสำคัญในระดับสูง เป็นลำดับที่ 2 และการที่กลุ่มสมรสไม่รับผิดชอบในครอบครัวเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย มีความสำคัญในระดับสูง เป็นลำดับที่ 3

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับผลกระทบของการหย่าร้าง
ในภาพรวมและรายด้าน

ผลกระทบของการหย่าร้าง	x	S.D.	ระดับ ความสำคัญ
1. ท่านต้องทำงานและรับภาระตนเองและบุตรมากขึ้น	3.78	1.15	มาก
2. ท่านขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตลดลงต่ำกว่าเดิม	3.37	1.20	ปานกลาง
3. ถูกขู่มขืนหรือถูกคุกคามจากบุคคลรอบข้าง	3.15	1.20	ปานกลาง
4. ขาดความมั่นใจและรู้สึกเป็นปมค้อย	2.94	1.22	ปานกลาง
5. มีความเครียดต่อปัญหาที่ต้องเผชิญ	3.42	1.23	ปานกลาง
6. มีความรู้สึกอับอายต่อสังคมในสภาพที่เป็นหม้าย	2.82	1.32	ปานกลาง
7. มีส่วนทำให้ผลการเรียนของบุตรตกต่ำลง	2.78	1.28	ปานกลาง
8. ทำให้บุตรรู้สึกอับอายคนในชุมชน	2.79	1.29	ปานกลาง
9. ทำให้บุตรขาดความร่าเริงและคล่องแคล่ว	2.77	1.19	ปานกลาง
10. ทำให้บุตรขาดความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต	2.91	1.17	ปานกลาง
11. ทำให้บุตรขาดความอบอุ่นและมีปมค้อย	3.08	1.31	ปานกลาง
12. ทำให้บุตรอ่านหนังสือหรือทำการบ้านได้ช่วงเวลานั้นๆ	2.76	1.26	ปานกลาง
13. ทำให้บุตรมีพฤติกรรมเกรง ก้าวร้าว มากขึ้น	2.74	1.30	ปานกลาง
รวม	3.02	.793	ปานกลาง

จากตาราง 19 พบว่า ผลกระทบของการหย่าร้างในภาพรวมอยู่ในระดับ สำคัญ
ปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ต้องทำงานมากขึ้นเพื่อเพิ่มรายได้เพราะ
แบกรับภาระมากขึ้น มีความสำคัญในระดับสูงเป็นลำดับที่ 1 การมีความเครียดต่อปัญหาที่ต้อง
เผชิญมีความสำคัญในระดับสูงเป็นลำดับที่ 2 และ การขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตลดต่ำ
กว่าเดิม มีความสำคัญในระดับสูงเป็นลำดับที่ 3

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ในภาพรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์	x	S.D.	ระดับความสำคัญ
ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์			
1. คู่สมรสควรศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงาน	4.01	1.14	มาก
2. คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมีความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของครอบครัวร่วมกัน	4.03	1.10	มาก
3. คู่สมรสไม่ควรมีความลับต่อกัน	4.08	1.07	มาก
4. คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่ง	3.75	1.18	มาก
5. คู่สมรสต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างของบุตร	4.02	1.14	มาก
6. คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตร	4.03	1.17	มาก
7. คู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัว	3.97	1.13	มาก
8. ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคง	4.01	1.13	มาก
9. คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์	4.17	1.14	มาก
10. คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของครอบครัว	3.79	1.19	มาก
11. คู่สมรสควรมีความเป็นอิสระแก่ตนเองบ้าง	3.72	1.07	มาก
12. คู่สมรสควรทำบทบาทแทนกันได้	3.62	1.10	มาก
13. คู่สมรสควรฝึกหลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหา	3.83	1.14	มาก
14. คู่สมรสควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน	3.77	1.17	มาก
15. คู่สมรสควรมีเวลาอยู่ร่วมกัน	3.74	1.21	มาก
16. คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกัน	3.83	1.25	มาก
17. ครอบครัวควรมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจน	3.64	1.17	มาก
18. คู่สมรสควรยกย่องชมเชยกันและกัน	3.87	1.27	มาก
รวม	3.88	0.87	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับ สำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า มีความซื่อสัตย์และความรักต่อกันมีความสำคัญในระดับสูงเป็นลำดับที่ 1 คู่สมรสไม่ควรมีความลับต่อกัน มีความสำคัญในระดับสูงเป็นลำดับที่ 2 และร่วมกันเอาใจใส่ดูแลบุตร เพื่อป้องกันปัญหาสังคม มีความสำคัญในระดับสูง เป็นลำดับที่ 3

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัด
พิษณุโลก จำแนกตาม เพศ ช่วงห่างของอายุ ระดับการศึกษาและจำนวนบุตร

ตาราง 21 การเปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของการหย่าร้าง
ในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	x	S.D.	x	S.D.	
1. อาชีพของกลุ่มสมรสต่างกัน	2.81	1.49	3.08	1.35	0.12
2. อายุของกลุ่มสมรสต่างกัน	2.61	1.15	3.02	1.25	0.83
3. กลุ่มสมรสไม่รับผิดชอบในครอบครัวเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่าย	3.36	1.37	3.80	1.17	0.00**
4. ท่านคาดหวังในชีวิตสมรสสูงเกินไป	3.58	1.03	3.58	1.13	0.23
5. ขาดความอดทนต่อพฤติกรรมของกลุ่มสมรส	3.66	1.20	3.93	1.08	0.06
6. ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกัน	2.53	1.44	2.57	1.41	0.69
7. ความรักในตัวกลุ่มสมรสได้เปลี่ยนไป	3.50	1.28	3.81	1.10	0.05*
8. ไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้	3.52	1.34	3.64	1.21	0.10
9. ไม่มีการร่วมกันแก้ไขปัญหาของครอบครัว	3.76	1.11	3.84	1.14	0.97
10. ญาติพี่น้องของกลุ่มสมรสเป็นเหตุของการหย่าร้าง	3.06	1.42	2.95	1.38	0.82
11. มีพฤติกรรมที่ยังรักอิสระและไม่ต้องการ การรับผิดชอบ	3.45	1.38	3.67	1.21	0.03*
12. ไม่เห็นด้วยกับการที่ภรรยาต้องเป็นผู้หารายได้ เลี้ยงครอบครัว	3.43	1.17	3.58	1.10	0.40
13. การขาดความผูกพันเนื่องจากไม่ได้เลี้ยงลูก ด้วยตนเอง	2.80	1.44	2.95	1.45	0.83
14. การหย่าร้างช่วยแก้ปัญหาครอบครัวที่มีอยู่ได้	3.33	1.32	3.50	1.18	0.16
15. เมื่อหย่าร้างแล้วสังคมไม่ตำหนิ	2.95	1.27	3.59	1.14	0.37
รวม	3.22	0.60	3.44	0.70	0.12

*P < .05 ** p < .01

จากตาราง 21 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างของการหย่าร้างในจังหวัด พิษณุโลก ของคู่หย่าร้างเพศชายและเพศหญิง ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อพบว่า ผู้หย่าร้างเพศหญิงคิดว่าปัจจัยที่เป็นสาเหตุสำคัญของการหย่าร้างมากกว่าเพศชาย 3 ประการคือ การที่คู่สมรสไม่รับผิดชอบในครอบครัวในเรื่องค่าใช้จ่ายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.01 ความรักในตัวคู่สมรสได้เปลี่ยนไปมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และการมี พฤติกรรมที่ยังรักอิสระและไม่ต้องการรับผิดชอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 22 การเปรียบเทียบผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ

ผลกระทบของการหย่าร้าง	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	x	S.D.	x	S.D.	
1. ท่านต้องทำงานและรับภาระตนเองและบุตรมากขึ้น	3.65	1.23	3.83	1.12	0.16
2. ท่านขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตลดลงต่ำกว่าเดิม	3.24	1.21	3.42	1.19	0.89
3. ถูกขูข่มขืนนินทาจากบุคคลรอบข้าง	3.19	1.26	3.13	1.18	0.32
4. ขาดความมั่นใจและรู้สึกเป็นปมด้อย	2.76	1.27	3.00	1.20	0.16
5. มีความเครียดต่อปัญหาที่ต้องเผชิญ	3.27	1.34	3.47	1.18	0.09
6. มีความรู้สึกอับอายต่อสังคมในสภาพที่เป็นหม้าย	2.77	1.42	2.83	1.28	0.10
7. มีส่วนทำให้ผลการเรียนของบุตรตกต่ำลง	2.67	1.32	2.82	1.27	0.32
8. ทำให้บุตรรู้สึกอับอายคนในชุมชน	2.79	1.39	2.79	1.25	0.07
9. ทำให้บุตรขาดความร่าเริงและคล่องแคล่ว	2.65	1.29	2.82	1.16	0.05*
10. ทำให้บุตรขาดความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต	2.75	1.22	2.97	1.14	0.07
11. ทำให้บุตรขาดความอบอุ่นและมีปมด้อย	3.04	1.44	3.09	1.26	0.00*
12. ทำให้บุตรอ่านหนังสือหรือทำการบ้านได้ช่วงเวลาน้อย	2.68	1.33	2.79	1.24	0.19
13. ทำให้บุตรมีพฤติกรรมเกเร-ก้าวร้าวมากขึ้น	2.65	1.37	2.78	1.27	0.15
รวม	2.93	0.78	3.06	0.79	0.91

*P < .05

จากตาราง 22 พบว่า คู่สมรสเพศชายและคู่สมรสเพศหญิงมีความคิดคล้ายกันเกี่ยวกับผลกระทบของการหย่าร้างที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ของคู่หย่าร้างเพศชายและเพศหญิง ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้หย่าร้างเพศหญิงคิดว่าผลกระทบที่เป็นสาเหตุสำคัญของการหย่าร้างมากกว่าเพศชาย 2 ประการ คือ ทำให้บุตรขาดความอบอุ่นและมีปมด้อย มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และทำให้บุตรขาดความร่าเริงและคล่องแคล่ว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของกลุ่มหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	x	S.D.	x	S.D.	
1. คู่สมรสควรถือศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงาน	3.97	1.15	4.03	1.14	0.46
2. คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมีความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของครอบครัวร่วมกัน	4.05	1.12	4.02	1.10	0.39
3. คู่สมรสไม่ควรมีความลับต่อกัน	4.09	1.10	4.08	1.06	0.74
4. คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่ง	3.83	1.24	3.71	1.16	0.61
5. คู่สมรสต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างของบุตร	4.10	1.13	3.99	1.15	0.72
6. คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตร	4.03	1.12	3.95	1.13	0.14
7. คู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัว	3.96	1.14	4.03	1.13	0.95
8. ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคง	4.13	1.21	4.18	1.11	0.51
9. คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์	3.89	1.11	3.75	1.22	0.14
10. คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของครอบครัว	3.73	1.18	3.71	1.02	0.16
11. คู่สมรสควรมีความเป็นอิสระแก่ตนเองบ้าง	3.54	1.14	3.66	1.09	0.05*
12. คู่สมรสควรทำบทบาทแทนกันได้	3.83	1.13	3.82	1.14	0.42
13. คู่สมรสควรมีหลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหา	3.84	1.14	3.74	1.18	0.97
14. คู่สมรสควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน	3.70	1.17	3.75	1.23	0.22
15. คู่สมรสควรมีเวลาอยู่ร่วมกัน	3.76	1.30	3.85	1.22	0.93
16. คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกัน	3.62	1.16	3.65	1.18	0.13
17. ครอบครัวควรมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจน	3.98	1.28	3.82	1.27	0.62
18. คู่สมรสควรยกย่องชมเชยกันและกัน	3.78	1.31	3.81	1.24	0.77
รวม	3.90	.816	3.87	0.90	0.26

*P < .05

จากตาราง 23 พบว่า ผู้ย่ำร้างเพศชายและผู้ย่ำร้างเพศหญิงมีความคิดคล้ายกันเกี่ยวกับของคู่ย่ำร้างที่เป็นสาเหตุของกรย่ำร้างในจังหวัดพิษณุโลก ของเพศชายและเพศหญิง ในภาพรวมไม่แตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ย่ำร้างเพศหญิงคิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์มากกว่าเพศชาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คู่สมรสควรมีความเป็นอิสระแก่ตนเองบ้าง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 24 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลกจำแนกตาม ช่วงห่างของอายุแตกต่างกัน

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
1. อาชีพของกลุ่มสมรสต่างกัน	ระหว่างกลุ่ม	3.786	2	1.893	0.96	0.38
	ภายในกลุ่ม	587.184	299	1.964		
	รวม	590.970	301			
2. อายุของกลุ่มสมรสต่างกัน	ระหว่างกลุ่ม	10.447	2	5.224	3.43*	0.03
	ภายในกลุ่ม	454.957	299	1.522		
	รวม	465.404	301			
3. กลุ่มสมรสไม่รับผิดชอบในครอบครัวเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	.059	2	.029	0.01	0.98
	ภายในกลุ่ม	470.302	299	1.573		
	รวม	470.361	301			
4. ท่านคาดหวังในชีวิตสมรสสูงเกินไป	ระหว่างกลุ่ม	2.405	2	1.202	0.98	0.37
	ภายในกลุ่ม	387.026	299	1.228		
	รวม	389.430	301			
5. ขาดความอดทนต่อพฤติกรรมของกลุ่มสมรส	ระหว่างกลุ่ม	.743	2	.372	0.29	0.74
	ภายในกลุ่ม	382.134	299	1.278		
	รวม	382.877	301			
6. ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกัน	ระหว่างกลุ่ม	14.927	2	7.463	3.76*	0.02
	ภายในกลุ่ม	593.378	299	1.985		
	รวม	608.305	301			
7. ความรักในตัวกลุ่มสมรสได้เปลี่ยนไป	ระหว่างกลุ่ม	4.994	2	2.497	1.86	0.15
	ภายในกลุ่ม	401.195	299	1.342		
	รวม	406.189	301			
8. ไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้	ระหว่างกลุ่ม	5.199	2	2.599	1.67	0.18
	ภายในกลุ่ม	464.473	299	1.553		
	รวม	469.672	301			
9. ไม่มีการรวมกันแก้ไขปัญหาของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	3.192	2	1.596	1.24	0.28
	ภายในกลุ่ม	382.506	299	1.279		

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
10. ญาติพี่น้องของคู่สมรสเป็นเหตุของการหย่าร้าง	รวม	385.699	301			
	ระหว่างกลุ่ม	5.391	2	2.696	1.38	0.25
	ภายในกลุ่ม	581.579	299	1.945		
11. มีพฤติกรรมที่ยังรักอิสระและไม่ต้องการรับผิดชอบ	รวม	586.970	301			
	ระหว่างกลุ่ม	.136	2	.068	0.04	0.95
	ภายในกลุ่ม	485.758	299	1.625		
12. ไม่เห็นด้วยกับการที่ภรรยาต้องเป็นผู้หารายได้เลี้ยงครอบครัว	รวม	485.894	301			
	ระหว่างกลุ่ม	4.090	2	2.045	1.61	0.20
	ภายในกลุ่ม	378.850	299	1.267		
13. การขาดความผูกพันเนื่องจากไม่ได้เลี้ยงลูกด้วยตนเอง	รวม	382.940	301			
	ระหว่างกลุ่ม	2.860	2	1.430	0.67	0.50
	ภายในกลุ่ม	630.902	299	2.110		
14. การหย่าร้างช่วยแก้ปัญหาครอบครัวที่มีอยู่ได้	รวม	633.762	301			
	ระหว่างกลุ่ม	8.847	2	4.423	2.97*	0.05
	ภายในกลุ่ม	444.094	299	1.485		
15. เมื่อหย่าร้างแล้วสังคมไม่คำหั้น	รวม	452.940	301			
	ระหว่างกลุ่ม	2.553	2	1.276	0.86	0.42
	ภายในกลุ่ม	440.533	299	1.473		
รวมเฉลี่ย	รวม	443.086	301			
	ระหว่างกลุ่ม	.340	2	0.17	0.36	0.69
	ภายในกลุ่ม	139.800	299	0.46		
	รวม	140.140	301			

*P < .05

จากตาราง 24 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลกด้านช่วงห่างของอายุแตกต่างกันโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3 ประการ คือ อายุของคู่สมรสต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05และการหย่าร้างช่วยแก้ปัญหาครอบครัวที่มีอยู่ได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนข้ออื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่ามีปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านช่วงห่างของอายุต่างกันในกลุ่มจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ scheffe' ปรากฏดังตาราง 25 - 27

ตาราง 25 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง อายุของกลุ่มสมรสต่างกัน

ช่วงห่างของอายุ	\bar{x}	6-10 ปี	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป
		2.75	2.94	3.21
6-10 ปี	2.75	-	-0.19	0.46*
1-5 ปี	2.94		-	-0.27
10ปีขึ้นไป	3.21			-

*P < .05

จากตาราง 25 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 6-10 ปีคิดว่าอายุของกลุ่มสมรสต่างกันเป็นปัจจัยที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงมากกว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 10 ปีขึ้นไป

ตาราง 26 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกัน

ช่วงห่างของอายุ	\bar{x}	10ปีขึ้นไป	6-10ปี	1-5 ปี
		2.23	2.55	2.87
10ปีขึ้นไป	2.23	-	0.32	0.64*
6-10 ปี	2.55		-	0.31
1-5 ปี	2.87			-

*P < .05

จากตาราง 26 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 10 ปีขึ้นไป คิดว่าการไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกันเป็นปัจจัยที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงมากกว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี

ตาราง 27 เปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง การหย่าร้างช่วยแก้ปัญหาครอบครัวที่มีอยู่ได้

ช่วงห่างของอายุ	x	6-10ปี	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป
		2.43	2.88	2.94
6-10 ปี	2.43	-	0.45	0.51*
1-5 ปี	2.88		-	0.06
10ปีขึ้นไป	2.94			-

*P < .05

จากตาราง 27 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 6 - 10ปี คิดว่าการหย่าร้างช่วยแก้ปัญหาครอบครัวที่มีอยู่ได้เป็นปัจจัยที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงมากกว่าผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 10 ปีขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 28 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตาม ช่วงห่างของอายุ

ผลกระทบของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
1. ท่านต้องทำงานและรับภาระ ตนเองและบุตรมากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	1.986	2	.993	0.74	0.47
	ภายในกลุ่ม	401.024	299	1.341		
	รวม	403.010	301			
2. ท่านขาดความอบอุ่นและ คุณภาพชีวิตลดต่ำลง กว่าเดิม	ระหว่างกลุ่ม	4.883	2	2.441	1.69	0.18
	ภายในกลุ่ม	429.581	299	1.437		
	รวม	434.464	301			
3. ถูกขูบขีบนินทาจากบุคคล รอบข้าง	ระหว่างกลุ่ม	1.169	2	.584	0.39	0.67
	ภายในกลุ่ม	437.824	299	1.464		
	รวม	438.993	301			
4. ขาดความมั่นใจและรู้สึก เป็นบ่มด้อย	ระหว่างกลุ่ม	3.346	2	1.673	1.11	0.33
	ภายในกลุ่ม	449.581	299	1.504		
	รวม	452.927	301			
5. มีความเครียดต่อปัญหาที่ ต้องเผชิญ	ระหว่างกลุ่ม	6.661	2	3.331	2.21	0.11
	ภายในกลุ่ม	448.932	299	1.501		
	รวม	455.593	301			
6. มีความรู้สึกอับอายต่อสังคม ในสภาพที่เป็นหม้าย	ระหว่างกลุ่ม	6.179	2	3.089	1.77	0.17
	ภายในกลุ่ม	520.166	299	1.740		
	รวม	526.344	301			
7. มีส่วนทำให้ผลการเรียนของ บุตรตกต่ำลง	ระหว่างกลุ่ม	5.635	2	2.818	1.71	0.18
	ภายในกลุ่ม	491.941	299	1.645		
	รวม	497.576	301			
8. ทำให้บุตรรู้สึกอับอายคนใน ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3.553	2	1.776	1.05	0.35
	ภายในกลุ่ม	503.719	299	1.685		
	รวม	507.272	301			
9. ทำให้บุตรขาดความร่าเริง และคล่องแคล่ว	ระหว่างกลุ่ม	.920	2	.460	0.31	0.72
	ภายในกลุ่ม	431.769	299	1.444		
	รวม	432.689	301			

ตาราง 28 (ต่อ)

ผลกระทบของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
10. ทำให้บุตรขาดความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	.525	2	.262	0.19	0.82
	ภายในกลุ่ม	412.061	299	1.378		
	รวม	412.586	301			
11. ทำให้บุตรขาดความอบอุ่น และมีปมด้อย	ระหว่างกลุ่ม	2.801	2	1.401	0.80	0.44
	ภายในกลุ่ม	518.129	299	1.733		
	รวม	520.930	301			
12. ทำให้บุตรอ่านหนังสือหรือ ทำการบ้านได้ช่วงเวลา สั้นๆ	ระหว่างกลุ่ม	4.173	2	2.086	1.29	0.27
	ภายในกลุ่ม	480.135	299	1.606		
	รวม	484.308	301			
13. ทำให้บุตรมีพฤติกรรมเกเร ก้าวร้าวมากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	4.971	2	2.486	1.46	0.23
	ภายในกลุ่ม	507.903	299	1.699		
	รวม	512.874	301			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	1.863	2	.932	1.48	0.22
	ภายในกลุ่ม	187.512	299	.627		
	รวม	189.376	301			

จากตาราง 28 พบว่า ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ช่วงห่างของอายุ
แตกต่างกันโดยภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตาม ช่วงห่างของอายุแตกต่างกัน

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์		SS	df	MS	F	Sig
1. คู่สมรสควรศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงาน	ระหว่างกลุ่ม	20.307	2	10.153	8.12**	0.00
	ภายในกลุ่ม	373.574	299	1.249		
	รวม	393.881	301			
2. คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมีความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของครอบครัวร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	15.300	2	7.650	6.43**	0.00
	ภายในกลุ่ม	355.299	299	1.188		
	รวม	370.599	301			
3. คู่สมรสไม่ควรมีความลับต่อกัน	ระหว่างกลุ่ม	13.783	2	6.892	6.17**	0.00
	ภายในกลุ่ม	333.978	299	1.117		
	รวม	347.762	301			
4. คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่ง	ระหว่างกลุ่ม	11.080	2	5.540	4.02*	0.01
	ภายในกลุ่ม	411.294	299	1.376		
	รวม	422.374	301			
5. คู่สมรสต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างของบุตร	ระหว่างกลุ่ม	6.239	2	3.120	2.38	0.09
	ภายในกลุ่ม	390.598	299	1.306		
	รวม	396.838	301			
6. คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตร	ระหว่างกลุ่ม	9.111	2	4.556	3.36*	0.03
	ภายในกลุ่ม	404.557	299	1.353		
	รวม	413.669	301			
7. คู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	9.734	2	4.867	3.88*	0.02
	ภายในกลุ่ม	375.104	299	1.255		
	รวม	384.838	301			
8. ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	12.083	2	6.042	4.81**	0.00
	ภายในกลุ่ม	374.834	299	1.254		
	รวม	386.917	301			
9. คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	22.921	2	11.461	9.24*	0.00
	ภายในกลุ่ม	370.777	299	1.240		

ตาราง 29 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์		SS	df	MS	F	Sig
	รวม	393.699	301			
10. คู่สมรสควรอุทิศความสุข ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของ ครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	13.188	2	6.594	4.73*	0.00
	ภายในกลุ่ม	416.084	299	1.392		
	รวม	429.272	301			
11. คู่สมรสควรมีความเป็น อิสระแก่ตนเองบ้าง	ระหว่างกลุ่ม	6.074	2	3.037	2.66	0.07
	ภายในกลุ่ม	340.561	299	1.139		
	รวม	346.636	301			
12. คู่สมรสควรทำบทบาท แทนกันได้	ระหว่างกลุ่ม	6.882	2	3.441	2.84	0.06
	ภายในกลุ่ม	361.581	299	1.209		
	รวม	368.464	301			
13. คู่สมรสควรมีหลักการ ประนีประนอมในการ แก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	14.879	2	7.440	5.89*	0.00
	ภายในกลุ่ม	377.508	299	1.263		
	รวม	392.387	301			
14. คู่สมรสควรแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเพื่อสร้าง ความเข้าใจต่อกัน	ระหว่างกลุ่ม	6.145	2	3.073	2.25	0.10
	ภายในกลุ่ม	407.090	299	1.362		
	รวม	413.235	301			
15. คู่สมรสควรมีเวลาอยู่ ร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	7.093	2	3.546	2.417	0.09
	ภายในกลุ่ม	438.762	299	1.467		
	รวม	445.854	301			
16. คู่สมรสควรเคารพนับถือ ซึ่งกันและกัน	ระหว่างกลุ่ม	15.961	2	7.980	5.25*	0.00
	ภายในกลุ่ม	454.427	299	1.520		
	รวม	470.387	301			
17. ครอบครัวควรมีการแบ่ง หน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	2.510	2	1.255	0.90	0.40
	ภายในกลุ่ม	414.579	299	1.387		
	รวม	417.089	301			

ตาราง 29 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์		SS	df	MS	F	Sig
18. คู่สมรสควรรยกย่องชมเชย กันและกัน	ระหว่างกลุ่ม	11.654	2	5.827	3.62*	0.02
	ภายในกลุ่ม	480.309	299	1.606		
	รวม	491.964	301			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	10.448	2	5.224	7.07**	0.00
	ภายในกลุ่ม	220.664	299	.738		
	รวม	231.112	301			

*P < .05 ** p < .01

จากตาราง 29 พบว่า ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านช่วงห่างของอายุแตกต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 11 ประการ คือ คู่สมรสควรศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงานมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมีความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของครอบครัวร่วมกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสไม่ควรมีความลับต่อกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 คู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตนเพื่อประโยชน์ของครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรฝึกหลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และคู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านช่วงห่างของอายุแตกต่างกัน ในคู่มือจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ scheffe' ปรากฏดังตาราง 30 - 40

ตาราง 30 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรถูกศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงาน

ช่วงห่างของอายุแตกต่างกัน	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.56	4.11	4.18
1-5 ปี	3.56	-	-0.54*	0.62*
10ปีขึ้นไป	4.11		-	0.54*
6-10 ปี	4.18			-

* P < .05

จากตาราง 30 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรถูกศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงานในระดับสูงมากกว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 10 ปีขึ้นไปและ 6 -10 ปี

ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 10 ปีขึ้นไป คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญในเรื่อง คู่สมรสควรถูกศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงานในระดับสูงมากกว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 6 -10 ปี

ตาราง 31 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมีความรับผิดชอบค่าใช้จ่าย
ของครอบครัวร่วมกัน

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.64	4.08	4.19
1-5 ปี	3.64	-	0.43	0.54*
10ปีขึ้นไป	4.08		-	0.10
6-10 ปี	4.19			-

* P < .05

จากตาราง 31 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมีความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของครอบครัวร่วมกันในระดับสูงมากกว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 10 ปีขึ้นไปและ 6 -10 ปี

ตาราง 32 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง คู่สมรสไม่ควรมีความลับต่อกัน

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.75	4.01	4.27
1-5 ปี	3.75	-	-0.25	0.51*
10ปีขึ้นไป	4.01		-	-0.25
6-10 ปี	4.27			-

* P < .05

จากตาราง 32 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่า ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสไม่ควรมีความลับต่อกันในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีช่วงอายุห่างของอายุ 6 – 10 ปี

ตาราง 33 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่ง

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.41	3.81	3.88
1-5 ปี	3.41	-	-0.39	0.46*
10ปีขึ้นไป	3.81		-	-0.06
6-10 ปี	3.88			-

* P < .05

จากตาราง 33 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่งในระดับสูงกว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงอายุห่างของอายุ 6 – 10 ปี

ตาราง 34 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตร

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.72	4.10	4.14
1-5 ปี	3.72	-	0.37	0.41*
10ปีขึ้นไป	4.10		-	0.04
6-10 ปี	4.14			-

* P < .05

จากตาราง 34 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่า ความคิดเห็นต่อการ
ใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตรในระดับสูงกว่า
ผู้หย่าร้างที่มีช่วงอายุห่างของอายุ 6 – 10 ปี

ตาราง 35 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรร่วมกันแก้ไขปัญหาครอบครัว

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.68	3.94	4.12
1 - 5 ปี	3.68	-	0.25	0.43*
10 ปีขึ้นไป	3.94		-	0.18
6 -10 ปี	4.12			-

*P < .05

จากตาราง 35 พบผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่า ความคิดเห็นต่อการ
ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรร่วมกันแก้ไขปัญหาครอบครัวใน
ระดับสูงกว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงอายุห่างของอายุ 6 – 10 ปี

ตาราง 36 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคง

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.67	4.04	4.16
1-5 ปี	3.67	-	0.36	0.48*
10ปีขึ้นไป	4.04		-	0.12
6-10 ปี	4.16			-

*P < .05

จากตาราง 36 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่า ความคิดเห็นต่อการ
ใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญในเรื่อง ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคงในระดับ
สูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีช่วงอายุห่างของอายุ 6 – 10 ปี

ตาราง 37 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.71	4.17	4.38
1-5 ปี	3.71	-	0.45	0.67*
10ปีขึ้นไป	4.17		-	0.21
6-10 ปี	4.38			-

*P < .05

จากตาราง 37 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่า ความคิดเห็นต่อ
การใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์ในระดับ
สูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีช่วงอายุห่างของอายุ 6 – 10 ปี

ตาราง 38 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตนเพื่อประโยชน์ของ
ครอบครัว

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.43	3.85	3.93
1-5 ปี	3.43	-	0.42	0.50*
10ปีขึ้นไป	3.85		-	0.08
6-10 ปี	3.93			-

*P < .05

จากตาราง 38 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่า ความคิดเห็นต่อการ
ใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญในเรื่อง คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตนเพื่อ
ประโยชน์ของครอบครัวในระดับสูงกว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงอายุห่างของอายุ 6 – 10 ปี

ตาราง 39 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรฝึกหลักการประนีประนอมในการ
แก้ไขปัญหา

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	6-10 ปี	10ปีขึ้นไป
		3.44	3.93	4.01
1-5 ปี	3.44	-	0.48*	0.56*
6-10 ปี	3.93		-	0.08
10ปีขึ้นไป	4.01			-

*P < .05

จากตาราง 39 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่า ความคิดเห็นต่อการ
ใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญในเรื่อง คู่สมรสควรฝึกหลักการประนีประนอมในการ
แก้ไขปัญหาในระดับสูงกว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงอายุห่างของอายุ 6 – 10 ปี และ 10 ปีขึ้นไป

ตาราง 40 เปรียบเทียบรายค่าของความถี่เห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

ช่วงห่างของอายุ	x	1-5 ปี	10ปีขึ้นไป	6-10 ปี
		3.43	3.89	3.98
1-5 ปี	3.43	-	0.46	0.55*
6-10 ปี	3.89		-	0.08
10ปีขึ้นไป	3.98			-

*P < .05

จากตาราง 40 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีช่วงห่างของอายุ 1-5 ปี คิดว่า ความถี่เห็นต่อการใช้
ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสเคารพนับถือซึ่งกันและกันในระดับ
สูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีช่วงอายุห่างของอายุ 6 – 10 ปี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 41 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของ
การหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลกจำแนกตาม ระดับการศึกษาของผู้หย่าร้าง

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
1. อาชีพของคู่สมรสต่างกัน	ระหว่างกลุ่ม	24.012	2	12.006	6.33**	0.00
	ภายในกลุ่ม	566.958	299	1.896		
	รวม	590.970	301			
2. อายุของคู่สมรสต่างกัน	ระหว่างกลุ่ม	20.273	2	10.137	6.80**	0.00
	ภายในกลุ่ม	445.131	299	1.489		
	รวม	465.404	301			
3. คู่สมรสไม่รับผิดชอบใน ครอบครัวเกี่ยวกับ ค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	15.389	2	7.694	5.05**	0.00
	ภายในกลุ่ม	454.972	299	1.522		
	รวม	470.361	301			
4. ท่านคาดหวังในชีวิตสมรส สูงเกินไป	ระหว่างกลุ่ม	32.537	2	16.268	14.43**	0.00
	ภายในกลุ่ม	336.894	299	1.127		
	รวม	369.430	301			
5. ขาดความอดทนต่อ พฤติกรรมของคู่สมรส	ระหว่างกลุ่ม	10.162	2	5.081	4.07*	0.01
	ภายในกลุ่ม	372.716	299	1.247		
	รวม	382.877	301			
6. ไม่มีบุตรที่จะสร้าง ความสัมพันธ์ความผูกพัน กัน	ระหว่างกลุ่ม	34.123	2	17.062	8.88**	0.00
	ภายในกลุ่ม	574.182	299	1.920		
	รวม	608.305	301			
7. ความรักในตัวคู่สมรสได้ เปลี่ยนไป	ระหว่างกลุ่ม	8.228	2	4.114	3.09*	0.04
	ภายในกลุ่ม	397.960	299	1.331		
	รวม	406.189	301			
8. ไม่สามารถปรับตัวยอมรับ ความแตกต่างกันได้	ระหว่างกลุ่ม	29.578	2	14.789	10.04**	0.00
	ภายในกลุ่ม	440.094	299	1.472		
	รวม	469.672	301			
9. ไม่มีการร่วมกันแก้ไข ปัญหาของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	6.497	2	3.248	2.56	0.07
	ภายในกลุ่ม	379.202	299	1.268		

ตาราง 41 (ต่อ)

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
10. ญาติพี่น้องของคู่สมรสเป็นเหตุของการหย่าร้าง	รวม	385.699	301			
	ระหว่างกลุ่ม	28.497	2	14.248	7.62**	0.00
	ภายในกลุ่ม	558.474	299	1.868		
11. มีพฤติกรรมที่ยังรักอิสระและไม่ต้องการรับผิดชอบ	รวม	586.970	301			
	ระหว่างกลุ่ม	3.514	2	1.757	1.08	0.33
	ภายในกลุ่ม	482.380	299	1.613		
12. ไม่เห็นด้วยกับการที่ภรรยาต้องเป็นผู้หารายได้เลี้ยงครอบครัว	รวม	485.894	301			
	ระหว่างกลุ่ม	9.440	2	4.720	3.77*	0.02
	ภายในกลุ่ม	373.501	299	1.249		
13. การขาดความผูกพันเนื่องจากไม่ได้เลี้ยงลูกด้วยตนเอง	รวม	382.940	301			
	ระหว่างกลุ่ม	12.045	2	6.023	2.89*	0.05
	ภายในกลุ่ม	621.716	299	2.079		
14. การหย่าร้างช่วยแก้ปัญหาครอบครัวที่มีอยู่ได้	รวม	633.762	301			
	ระหว่างกลุ่ม	5.963	2	2.982	1.99	0.13
	ภายในกลุ่ม	446.977	299	1.495		
15. เมื่อหย่าร้างแล้วสังคมไม่ตำหนิ	รวม	452.940	301			
	ระหว่างกลุ่ม	.830	2	.415	0.28	0.75
	ภายในกลุ่ม	442.256	299	1.479		
รวมเฉลี่ย	รวม	443.086	301			
	ระหว่างกลุ่ม	11.750	2	5.875	13.68**	0.00
	ภายในกลุ่ม	128.390	299	.429		
	รวม	140.140	301			

*P < .05 ** P < .01

จากตาราง 41 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้หย่าร้างแตกต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 11 ประการ คือ อาชีพของคู่สมรสต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 อายุของคู่สมรสต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสไม่รับผิดชอบในครอบครัวเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คาดหวังในชีวิตสมรส

สูงเกินไปมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ขาดความอดทนต่อพฤติกรรมของกลุ่มสมรมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ความรักในตัวของกลุ่มสมรมได้เปลี่ยนไป.05 ไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ญาติพี่น้องของกลุ่มสมรมเป็นเหตุของการหย่าร้างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ไม่เห็นด้วยกับการที่ภรรยาต้องเป็นผู้หารายได้เลี้ยงครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 การขาดความผูกพันเนื่องจากไม่ได้เลี้ยงลูกด้วยตนเองมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านระดับการศึกษาต่างกันในคูโด้จึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ scheffe ปรากฏดังตาราง 42 - 51

ตาราง 42 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง อาชีพของกลุ่มสมรมต่างกัน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง		ประถมหรือต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
	x	2.74	3.07	3.45
ประถมหรือต่ำกว่า	2.74	-	0.33	0.70*
มัธยม	3.07		-	0.37
สูงกว่ามัธยม	3.45			-

*P < .05

จากตาราง 42 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าอาชีพของกลุ่มสมรม เป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 43 เปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก
ต่างกันในเรื่อง อายุของกลุ่มคนต่างกัน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		2.69	2.88	3.35
ประถมหรือต่ำกว่า	2.69	-	0.18	0.65*
มัธยม	2.88	-	-	0.46
สูงกว่ามัธยม	3.35	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 43 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าอายุของกลุ่มคนต่างกัน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 44 เปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก
ต่างกันในเรื่อง กลุ่มคนไม่รับผิดชอบในครอบครัวเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.51	3.65	4.08
ประถมหรือต่ำกว่า	3.51	-	0.14	0.56*
มัธยม	3.65	-	-	0.42
สูงกว่ามัธยม	4.08	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 44 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่ากลุ่มคนไม่รับผิดชอบในครอบครัวเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย เป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 45 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก
ต่างกันในเรื่อง ท่านคาดหวังในชีวิตสมรสสูงเกินไป

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.27	3.65	4.09
ประถมหรือต่ำกว่า	3.27	-	0.37*	0.81*
มัธยม	3.65	-	-	0.43*
สูงกว่ามัธยม	4.09	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 45 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการคาดหวังในชีวิตสมรสสูงเกินไปเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมและสูงกว่ามัธยม

ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยม คิดว่าการคาดหวังในชีวิตสมรสสูงเกินไปเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่า ผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 46 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกัน
ในเรื่องขาดความอดทนต่อพฤติกรรมของคู่สมรส

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.70	3.85	4.16
ประถมหรือต่ำกว่า	3.70	-	0.14	0.46*
มัธยม	3.85	-	-	0.31
สูงกว่ามัธยม	4.16	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 46 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการขาดความอดทนต่อพฤติกรรมของคู่สมรสเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 47 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกัน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	\bar{x}	มัธยม	ประถม หรือต่ำกว่า	สูงกว่ามัธยม
		2.36	2.38	3.16
มัธยม	2.36	-	0.02	0.80*
ประถมหรือต่ำกว่า	2.38	-	-	0.78*
สูงกว่ามัธยม	3.16	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 47 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยม คิดว่าการที่ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่า ผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 48 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ความรักในตัวคู่สมรสได้เปลี่ยนไป

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	\bar{x}	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.56	3.78	3.97
ประถมหรือต่ำกว่า	3.56	-	0.21	0.40*
มัธยม	3.78	-	-	0.18
สูงกว่ามัธยม	3.97	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 48 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการที่ความรักในตัวคู่สมรสได้เปลี่ยนไป เป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 49 เปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก
ต่างกันในเรื่อง ไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.32	3.67	4.11
ประถมหรือต่ำกว่า	3.32	-	0.34	0.78*
มัธยม	3.67	-	-	0.44
สูงกว่ามัธยม	4.11	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 49 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการที่
ไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง
ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 50 เปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกัน
ในเรื่องญาติพี่น้องของกลุ่มสมรสเป็นเหตุของการหย่าร้าง

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		2.74	2.95	3.52
ประถมหรือต่ำกว่า	2.74	-	0.20	0.77*
มัธยม	2.95	-	-	0.56*
สูงกว่ามัธยม	3.52	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 50 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าญาติพี่
น้องของกลุ่มสมรสเป็นเหตุของการหย่าร้างเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างใน
ระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยม คิดว่าญาติพี่น้องของกลุ่มสมรสเป็นปัจจัยที่
สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่า ผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 51 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ไม่เห็นด้วยกับการที่ภรรยาต้องเป็นผู้หารายได้เลี้ยงครอบครัว

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.37	3.59	3.81
ประถมหรือต่ำกว่า	3.37	-	0.21	0.43*
มัธยม	3.59	-	-	0.22
สูงกว่ามัธยม	3.81	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 51 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการไม่เห็นด้วยกับการที่ภรรยาต้องเป็นผู้หารายได้เลี้ยงครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 52 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง การขาดความผูกพันเนื่องจากไม่ได้เลี้ยงลูกด้วยตนเอง

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.07	3.69	3.97
ประถมหรือต่ำกว่า	3.07	-	0.62	0.72*
มัธยม	3.69	-	-	0.28
สูงกว่ามัธยม	3.97	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 52 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการไม่เห็นด้วยกับการขาดความผูกพันเนื่องจากไม่ได้เลี้ยงลูกด้วยตนเองเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 53 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้หย่าร้าง

ผลกระทบของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
1. ท่านต้องทำงานและรับภาระตนเองและบุตรมากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	5.560	2	2.780	2.09	0.12
	ภายในกลุ่ม	397.449	299	1.329		
	รวม	403.010	301			
2. ท่านขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตลดต่ำลงกว่าเดิม	ระหว่างกลุ่ม	22.664	2	11.332	8.22**	0.00
	ภายในกลุ่ม	411.800	299	1.377		
	รวม	434.464	301			
3. ถูกขูข่มขู่บิณฑาจากบุคคลรอบข้าง	ระหว่างกลุ่ม	1.569	2	.784	0.53	0.58
	ภายในกลุ่ม	437.425	299	1.463		
	รวม	438.993	301			
4. ขาดความมั่นใจและรู้สึกเป็นปมด้อย	ระหว่างกลุ่ม	4.129	2	2.065	1.37	0.25
	ภายในกลุ่ม	448.798	299	1.501		
	รวม	452.927	301			
5. มีความเครียดต่อปัญหาที่ต้องเผชิญ	ระหว่างกลุ่ม	1.732	2	.866	0.57	0.56
	ภายในกลุ่ม	453.860	299	1.518		
	รวม	455.593	301			
6. มีความรู้สึกอับอายต่อสังคมในสภาพที่เป็นหม้าย	ระหว่างกลุ่ม	7.129	2	3.564	2.05	0.13
	ภายในกลุ่ม	519.216	299	1.737		
	รวม	526.344	301			
7. มีส่วนทำให้ผลการเรียนของบุตรตกต่ำลง	ระหว่างกลุ่ม	10.039	2	5.020	3.07*	0.05
	ภายในกลุ่ม	487.537	299	1.631		
	รวม	497.576	301			
8. ทำให้บุตรรู้สึกอับอายคนในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	5.890	2	2.945	1.75	0.17
	ภายในกลุ่ม	501.381	299	1.677		
	รวม	507.272	301			
9. ทำให้บุตรขาดความร่าเริงและคล่องแคล่ว	ระหว่างกลุ่ม	6.057	2	3.029	2.12	0.12
	ภายในกลุ่ม	426.632	299	1.427		
	รวม	432.689	301			

ตาราง 53 (ต่อ)

ผลกระทบของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
10.ทำให้บุตรขาดความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	3.241	2	1.620	1.18	0.30
	ภายในกลุ่ม	409.345	299	1.369		
	รวม	412.586	301			
11.ทำให้บุตรขาดความอบอุ่น และมีปมด้อย	ระหว่างกลุ่ม	1.890	2	.945	0.54	0.58
	ภายในกลุ่ม	519.040	299	1.736		
	รวม	520.930	301			
12.ทำให้บุตรอ่านหนังสือหรือ ทำการบ้านได้ช่วงเวลา สั้นๆ	ระหว่างกลุ่ม	8.897	2	4.448	2.79	0.06
	ภายในกลุ่ม	475.411	299	1.590		
	รวม	484.308	301			
13.ทำให้บุตรมีพฤติกรรมเกเร ก้าวร้าวมากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	13.532	2	6.766	4.05*	0.01
	ภายในกลุ่ม	499.342	299	1.670		
	รวม	512.874	301			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	4.605	2	2.302	3.72*	0.02
	ภายในกลุ่ม	184.771	299	.618		
	รวม	189.376	301			

*P < .05 ** P < .01

จากตาราง 53 พบว่า ผลกระทบของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านระดับการศึกษาของผู้หย่าร้างแตกต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ประการ เมื่อพิจารณาผลกระทบเป็นรายข้อแล้วพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 3 ประการ คือ การขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตลดลงกว่าเดิมมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 มีส่วนทำให้ผลการเรียนของบุตรตกต่ำลง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และทำให้บุตรมีพฤติกรรมเกเรก้าวร้าวมากขึ้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

เพื่อให้ทราบว่า ผลกระทบของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านระดับการศึกษาของผู้หย่าร้างแตกต่างกันในคู่ใดจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ scheffe' ปรากฏดังตาราง 54-56

ตาราง 54 เปรียบเทียบรายค่าของผลกระทบของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก
ต่างกันในเรื่อง ขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตลดลงต่ำกว่าเดิม

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.13	3.37	3.83
ประถมหรือต่ำกว่า	3.13	-	0.23	0.69*
มัธยม	3.37	-	-	0.45
สูงกว่ามัธยม	3.83	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 54 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตลดลงต่ำกว่าเดิมเป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 55 เปรียบเทียบรายค่าของผลกระทบของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก
ต่างกันในเรื่อง มีส่วนทำให้ผลการเรียนของบุตรตกต่ำลง

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.13	3.37	3.83
ประถมหรือต่ำกว่า	3.05	-	0.32	0.78*
มัธยม	3.42	-	-	0.41
สูงกว่ามัธยม	3.91	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 55 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการมีส่วนทำให้ผลการเรียนของบุตรตกต่ำลงเป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ตาราง 56 เปรียบเทียบรายค่าของผลกระทบของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก
ต่างกันในเรื่อง ทำให้บุตรมีพฤติกรรมเกรี้ยวกร้าวมากขึ้น

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง		มัธยม	ประถมหรือ ต่ำกว่า	สูงกว่ามัธยม
	x	2.59	2.65	3.12
มัธยม	2.59	-	0.06	0.53*
ประถมหรือต่ำกว่า	2.65		-	0.46*
สูงกว่ามัธยม	3.12			-

*P < .05

จากตาราง 56 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าการที่มีบุตรพฤติกรรมเกรี้ยวกร้าวมากขึ้นเป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยม คิดว่าการที่มีบุตรพฤติกรรมเกรี้ยวกร้าวมากขึ้นเป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่า ผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์พิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 57 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของการหย่าร้าง
ในจังหวัดพิษณุโลกจำแนกตาม ระดับการศึกษาของผู้หย่าร้าง

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์		SS	df	MS	F	Sig
1. คู่สมรสควรศึกษานิสัยของ กันและกันก่อนแต่งงาน	ระหว่างกลุ่ม	28.328	2	14.164	11.58**	0.00
	ภายในกลุ่ม	365.553	299	1.223		
	รวม	393.881	301			
2. คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมี ความรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ของครอบครัวร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	15.739	2	7.870	6.63**	0.00
	ภายในกลุ่ม	354.860	299	1.187		
	รวม	370.599	301			
3. คู่สมรสไม่ควรมีความลับ ต่อกัน	ระหว่างกลุ่ม	21.035	2	10.518	9.62**	0.00
	ภายในกลุ่ม	326.726	299	1.093		
	รวม	347.762	301			
4. คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับ ญาติของอีกฝ่ายหนึ่ง	ระหว่างกลุ่ม	21.945	2	10.973	8.19**	0.00
	ภายในกลุ่ม	400.429	299	1.339		
	รวม	422.374	301			
5. คู่สมรสต้องประพฤติดนเป็น แบบอย่างของบุตร	ระหว่างกลุ่ม	12.162	2	6.081	4.72*	0.01
	ภายในกลุ่ม	384.676	299	1.287		
	รวม	396.838	301			
6. คู่สมรสต้องช่วยกัน ดูแลบุตร	ระหว่างกลุ่ม	10.488	2	5.244	3.88*	0.02
	ภายในกลุ่ม	403.181	299	1.348		
	รวม	413.669	301			
7. คู่สมรสควรร่วมกัน แก้ปัญหาครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	14.542	2	7.271	5.87**	0.00
	ภายในกลุ่ม	370.296	299	1.238		
	รวม	384.838	301			
8. ชีวิตครอบครัวทำให้ มีฐานะมั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	19.625	2	9.813	7.98**	0.00
	ภายในกลุ่ม	367.292	299	1.228		
	รวม	386.917	301			
9. คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	20.054	2	10.027	8.02**	0.00
	ภายในกลุ่ม	373.644	299	1.250		

ตาราง 57 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์		SS	df	MS	F	Sig
	รวม	393.699	301			
10. คู่สมรสควรอุทิศความสุข ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของ ครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	34.288	2	17.144	12.98**	0.00
	ภายในกลุ่ม	394.984	299	1.321		
	รวม	429.272	301			
11. คู่สมรสควรมีความเป็น อิสระแก่ตนเองบ้าง	ระหว่างกลุ่ม	14.501	2	7.250	6.52**	0.00
	ภายในกลุ่ม	332.135	299	1.111		
	รวม	346.636	301			
12. คู่สมรสควรทำบทบาท แทนกันได้	ระหว่างกลุ่ม	18.527	2	9.264	7.91**	0.00
	ภายในกลุ่ม	349.936	299	1.170		
	รวม	368.464	301			
13. คู่สมรสควรฝึกหลักการ ประนีประนอมในการ แก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	20.858	2	10.429	8.39**	0.00
	ภายในกลุ่ม	371.529	299	1.243		
	รวม	392.387	301			
14. คู่สมรสควรแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นเพื่อสร้าง ความเข้าใจต่อกัน	ระหว่างกลุ่ม	32.579	2	16.289	12.79**	0.00
	ภายในกลุ่ม	380.656	299	1.273		
	รวม	413.235	301			
15. คู่สมรสควรมีเวลาอยู่ ร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	25.479	2	12.739	9.06**	0.00
	ภายในกลุ่ม	420.375	299	1.406		
	รวม	445.854	301			
16. คู่สมรสควรเคารพนับถือ ซึ่งกันและกัน	ระหว่างกลุ่ม	38.409	2	19.204	13.29**	0.00
	ภายในกลุ่ม	431.979	299	1.445		
	รวม	470.387	301			
17. ครอบครัวควรมีการแบ่ง หน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	32.129	2	16.065	12.47**	0.00
	ภายในกลุ่ม	384.960	299	1.287		
	รวม	417.089	301			

ตาราง 57 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์		SS	df	MS	F	Sig
18. คู่สมรสควรรยกย่องชมเชย กันและกัน	ระหว่างกลุ่ม	39.575	2	19.787	13.07**	0.00
	ภายในกลุ่ม	452.389	299	1.513		
	รวม	491.964	301			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	22.095	2	11.047	15.80**	0.00
	ภายในกลุ่ม	209.018	299	.699		
	รวม	231.112	301			

*P < .05 ** P < .01

จากตาราง 57 พบว่า ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในด้านระดับการศึกษาของผู้หย่าร้างแตกต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาผลกระทบเป็นรายข้อแล้ว พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 18 ประการ คือ คู่สมรสควรศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงานมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมีความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของครอบครัวร่วมกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสไม่ควรมีความลับต่อกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างของบุตรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตร.05 คู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตนเพื่อประโยชน์ของครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรมีความเป็นอิสระแก่ตนเองบ้างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรทำบทบาทแทนกันได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรมีหลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรมีเวลาอยู่ร่วมกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ครอบครัวควรมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรรยกย่องชมเชยกันและกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่า ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านระดับการศึกษาผู้หย่าร้างแตกต่างกันในคู่ใดจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ scheffe' ปรากฏดังตาราง 58 - 75

ตาราง 58 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรถูกศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงาน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.72	4.14	4.46
ประถมหรือต่ำกว่า	3.72	-	0.42*	0.74*
มัธยม	4.14	-	-	0.31
สูงกว่ามัธยม	4.46	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 58 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องการที่คู่สมรสควรถูกศึกษานิสัยของกันและกันก่อนแต่งงานในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 59 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมีความรับผิดชอบค่าใช้จ่าย
ของครอบครัวร่วมกัน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.82	4.09	4.39
ประถมหรือต่ำกว่า	3.82	-	0.26	0.56*
มัธยม	4.09	-	-	0.30
สูงกว่ามัธยม	4.39	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 59 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องการที่คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมีความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของครอบครัวร่วมกันในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 60 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสไม่ควรมีความลับต่อกัน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประณหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.81	4.23	4.43
ประณหรือต่ำกว่า	3.81	-	0.42*	0.61*
มัธยม	4.23		-	0.19
สูงกว่ามัธยม	4.43			-

*P < .05

จากตาราง 60 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประณหรือต่ำกว่า คิดว่าความ
คิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องการที่คู่สมรสไม่ควรมี
ความลับต่อกันในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 61 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่ง

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประณหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.48	3.88	4.12
ประณหรือต่ำกว่า	3.48	-	0.40*	0.64*
มัธยม	3.88		-	0.24
สูงกว่ามัธยม	4.12			-

*P < .05

จากตาราง 61 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประณหรือต่ำกว่า คิดว่าความ
คิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับ
ญาติของอีกฝ่ายหนึ่งในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 62 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างของบุตร

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.82	4.11	4.30
ประถมหรือต่ำกว่า	3.82	-	0.28	0.48*
มัธยม	4.11	-	-	0.19
สูงกว่ามัธยม	4.30	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 62 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความ
คิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสต้องประพฤติตนเป็น
แบบอย่างของบุตรในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยม

ตาราง 63 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตร

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.83	4.17	4.25
ประถมหรือต่ำกว่า	3.83	-	0.33	0.41*
มัธยม	4.17	-	-	0.08
สูงกว่ามัธยม	4.25	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 63 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความ
คิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตร
ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยม

ตาราง 64 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัว

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.76	4.06	4.29
ประถมหรือต่ำกว่า	3.76	-	0.30	0.53*
มัธยม	4.06	-	-	0.22
สูงกว่ามัธยม	4.29	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 64 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัวในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับสูงกว่ามัธยม

ตาราง 65 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคง

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.74	4.23	4.28
ประถมหรือต่ำกว่า	3.74	-	0.49*	0.53*
มัธยม	4.23	-	-	0.04
สูงกว่ามัธยม	4.28	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 65 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องการมีชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคงในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 66 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประณหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.90	4.35	4.49
ประณหรือต่ำกว่า	3.90	-	0.44*	0.58*
มัธยม	4.35	-	-	0.14
สูงกว่ามัธยม	4.49	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 66 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประณหรือต่ำกว่า คิดว่าความ
คิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์ใน
ระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 67 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตนเพื่อประโยชน์ของ
ครอบครัว

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประณหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.44	4.07	4.15
ประณหรือต่ำกว่า	3.44	-	0.63*	0.71*
มัธยม	4.07	-	-	0.07
สูงกว่ามัธยม	4.15	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 67 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประณหรือต่ำกว่า คิดว่าความ
คิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วน
ตนเพื่อประโยชน์ของครอบครัวในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่า
มัธยม

ตาราง 68 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรมีความเป็นอิสระแก่ตนเองบ้าง

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.50	3.82	4.02
ประถมหรือต่ำกว่า	3.50	-	0.32	0.52*
มัธยม	3.82	-	-	0.19
สูงกว่ามัธยม	4.02	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 68 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรมีความเป็นอิสระแก่ตนเองบ้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 69 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรทำบทบาทแทนกันได้

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.37	3.77	3.95
ประถมหรือต่ำกว่า	3.37	-	0.39*	0.58*
มัธยม	3.77	-	-	0.18
สูงกว่ามัธยม	3.95	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 69 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรทำบทบาทแทนกันได้ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 70 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรฝึกหลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหา

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประณมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.55	4.01	4.15
ประณมหรือต่ำกว่า	3.55	-	0.39*	0.58*
มัธยม	4.01	-	-	0.18
สูงกว่ามัธยม	4.15	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 70 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประณมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรฝึกหลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหาในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 71 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประณมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.42	4.04	4.12
ประณมหรือต่ำกว่า	3.42	-	0.45*	0.59*
มัธยม	4.04	-	-	0.14
สูงกว่ามัธยม	4.12	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 71 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประณมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกันในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 72 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรมีเวลาอยู่ร่วมกัน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.45	3.87	4.15
ประถมหรือต่ำกว่า	3.45	-	0.61*	0.70*
มัธยม	3.87		-	0.08
สูงกว่ามัธยม	4.15			-

*P < .05

จากตาราง 72 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความ
คิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรมีเวลาอยู่ร่วมกัน
ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 73 เปรียบเทียบรายค่าของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.50	3.90	4.39
ประถมหรือต่ำกว่า	3.50	-	0.40*	0.89*
มัธยม	3.90		-	0.48
สูงกว่ามัธยม	4.39			-

*P < .05

จากตาราง 73 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความ
คิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่องคู่สมรสควรเคารพนับถือ
ซึ่งกันและกันในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 74 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ครอบครัวยุคควรมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.34	3.72	4.15
ประถมหรือต่ำกว่า	3.34	-	0.38*	0.81*
มัธยม	3.72	-	-	0.42
สูงกว่ามัธยม	4.15	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 74 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่อง ครอบครัวยุคควรมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจนในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 75 เปรียบเทียบรายคู่ของความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรยกย่องชมเชยกันและกัน

ระดับการศึกษา ของผู้หย่าร้าง	x	ประถมหรือ ต่ำกว่า	มัธยม	สูงกว่ามัธยม
		3.50	4.07	4.35
ประถมหรือต่ำกว่า	3.50	-	0.57*	0.84*
มัธยม	4.07	-	-	0.27
สูงกว่ามัธยม	4.35	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 75 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับประถมหรือต่ำกว่า คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้าง ที่สำคัญในเรื่อง คู่สมรสควรยกย่องชมเชยกันและกันในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมและสูงกว่ามัธยม

ตาราง 76 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างและผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลกจำแนกตาม จำนวนบุตรของผู้หย่าร้าง

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
1. อาชีพของกลุ่มสมรสต่างกัน	ระหว่างกลุ่ม	2.274	3	.758	0.38	0.76
	ภายในกลุ่ม	588.696	298	1.975		
	รวม	590.970	301			
2. อายุของกลุ่มสมรสต่างกัน	ระหว่างกลุ่ม	2.249	3	.750	0.48	0.69
	ภายในกลุ่ม	463.155	298	1.554		
	รวม	465.404	301			
3. กลุ่มสมรสไม่รับผิดชอบในครอบครัวเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	4.735	3	1.578	1.01	0.38
	ภายในกลุ่ม	465.626	298	1.563		
	รวม	470.361	301			
4. ท่านคาดหวังในชีวิตสมรสสูงเกินไป	ระหว่างกลุ่ม	1.412	3	.471	0.38	0.76
	ภายในกลุ่ม	368.018	298	1.235		
	รวม	369.430	301			
5. ขาดความอดทนต่อพฤติกรรมของกลุ่มสมรส	ระหว่างกลุ่ม	7.141	3	2.380	1.88	0.13
	ภายในกลุ่ม	375.736	298	1.261		
	รวม	382.877	301			
6. ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกัน	ระหว่างกลุ่ม	45.642	3	15.214	8.05**	0.00
	ภายในกลุ่ม	562.662	298	1.888		
	รวม	608.305	301			
7. ความรักในตัวคู่สมรสได้เปลี่ยนไป	ระหว่างกลุ่ม	9.065	3	3.022	2.26	0.08
	ภายในกลุ่ม	397.124	298	1.333		
	รวม	406.189	301			
8. ไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้	ระหว่างกลุ่ม	47.535	3	15.845	11.18**	0.00
	ภายในกลุ่ม	422.137	298	1.417		
	รวม	469.672	301			
9. ไม่มีการร่วมกันแก้ไขปัญหของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	11.382	3	3.794	3.02*	0.03
	ภายในกลุ่ม	374.317	298	1.256		

ตาราง 76 (ต่อ)

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
10. ญาติพี่น้องของกลุ่มสมรสเป็น เหตุของการหย่าร้าง	รวม	385.699	301			
	ระหว่างกลุ่ม	6.420	3	2.140	1.09	0.35
	ภายในกลุ่ม	580.550	298	1.948		
11. มีพฤติกรรมที่ยังรักอิสระ และไม่ต้องการรับผิดชอบ	รวม	586.970	301			
	ระหว่างกลุ่ม	6.121	3	2.040	1.26	0.28
	ภายในกลุ่ม	479.773	298	1.610		
12. ไม่เห็นด้วยกับการที่ ภรรยาต้องเป็นผู้หารายได้ เลี้ยงครอบครัว	รวม	485.894	301			
	ระหว่างกลุ่ม	.683	3	.228	0.17	0.91
	ภายในกลุ่ม	382.258	298	1.283		
13. การขาดความผูกพัน เนื่องจากไม่ได้เลี้ยงลูก ด้วยตนเอง	รวม	382.940	301			
	ระหว่างกลุ่ม	6.309	3	2.103	0.99	0.39
	ภายในกลุ่ม	627.452	298	2.106		
14. การหย่าร้างช่วยแก้ปัญหา ครอบครัวที่มีอยู่ได้	รวม	633.762	301			
	ระหว่างกลุ่ม	7.898	3	2.633	1.76	0.15
	ภายในกลุ่ม	445.042	298	1.493		
15. เมื่อหย่าร้างแล้วสังคม ไม่คำหนิ	รวม	452.940	301			
	ระหว่างกลุ่ม	14.862	3	4.954	3.44*	0.01
	ภายในกลุ่ม	428.224	298	1.437		
รวมเฉลี่ย	รวม	443.086	301			
	ระหว่างกลุ่ม	5.506	3	1.835	4.06**	0.00
	ภายในกลุ่ม	134.634	298	.452		
	รวม	140.140	301			

*P < .05 ** P < .01

จากตาราง 76 พบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านจำนวนบุตรผู้หย่าร้างแตกต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า แยกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4 ประการ คือ ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ไม่มีการร่วมกัน

แก้ไขปัญหาคงของครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อ หย่าร้างแล้วสังคมไม่ค้ำหั้นมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนข้ออื่นๆไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านจำนวนบุตรต่างกันในตัวใดจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ scheffe' ปรากฏดัง ตาราง 77 - 80

ตาราง 77 เปรียบเทียบรายคู่ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัด พิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ความผูกพันกัน

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง		ไม่มีบุตร	2 คน	1 คน	3 คนขึ้นไป
	\bar{x}	3.28	2.49	2.34	2.12
ไม่มีบุตร	2.12	-	0.79*	0.94*	1.16*
2 คน	2.34		-	0.15	0.21
1 คน	2.49			-	
3 คนขึ้นไป	3.28				-

*P < .05

จากตาราง 77 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าการไม่มีบุตรที่จะสร้างความสัมพันธ์ ความผูกพันกันเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มี จำนวนบุตร 2 คน จำนวนบุตร 1 คนและจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป

ตาราง 78 เปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัด พิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	3 คนขึ้นไป	2 คน	ไม่มีบุตร	1 คน
		2.70	3.53	3.69	3.96
3 คนขึ้นไป	2.70	-	0.99*	1.26*	0.83*
2 คน	3.53		-	0.16	0.42
ไม่มีบุตร	3.69			-	0.26
1 คน	3.96				-

*P < .05

จากตาราง 78 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป คิดว่าการไม่สามารถปรับตัวยอมรับความแตกต่างกันได้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน ไม่มีบุตรและจำนวนบุตร 1 คน

ตาราง 79 เปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัด พิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ไม่มีการร่วมกันแก้ไขปัญหาของครอบครัว

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	3 คนขึ้นไป	2 คน	ไม่มีบุตร	1 คน
		3.65	3.67	3.71	4.08
3 คนขึ้นไป	3.65	-	0.06*	0.43*	0.02*
2 คน	3.67		-	0.04	0.41
ไม่มีบุตร	3.71			-	0.36
1 คน	4.08				-

*P < .05

จากตาราง 79 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป คิดว่าการกันแก้ไขปัญหาของครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน ไม่มีบุตรและจำนวนบุตร 1 คน

ตาราง 80 เปรียบเทียบรายค่าของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างของผู้หย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง เมื่อหย่าร้างแล้วสังคมไม่คำหนิ

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	3 คนขึ้นไป	2 คน	ไม่มีบุตร	1 คน
		3.15	3.21	3.36	3.69
3 คนขึ้นไป	3.15	-	0.21*	0.54*	0.06*
2 คน	3.21		-	0.14	0.47
ไม่มีบุตร	3.36			-	0.32
1 คน	3.69				-

*P < .05

จากตาราง 80 พบว่า ผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป คิดว่าเมื่อหย่าร้างแล้วสังคมไม่คำหนิเป็นปัจจัยที่สำคัญที่เป็นสาเหตุของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน ไม่มีบุตรและจำนวนบุตร 1 คน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 81 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตาม
จำนวนบุตรของผู้หย่าร้าง

ผลกระทบของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
1. ท่านต้องทำงานและรับภาระ ตนเองและบุตรมากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	12.244	3	4.081	3.11*	0.02
	ภายในกลุ่ม	390.766	298	1.311		
	รวม	403.010	301			
2. ท่านขาดความอบอุ่นและ คุณภาพชีวิตลดต่ำลง กว่าเดิม	ระหว่างกลุ่ม	14.340	3	4.780	3.39*	0.01
	ภายในกลุ่ม	420.124	298	1.410		
	รวม	434.464	301			
3. ถูกขูบขิบนินทาจากบุคคล รอบข้าง	ระหว่างกลุ่ม	2.647	3	.882	0.60	0.61
	ภายในกลุ่ม	436.346	298	1.464		
	รวม	438.993	301			
4. ขาดความมั่นใจและรู้สึก เป็นปมด้อย	ระหว่างกลุ่ม	12.831	3	4.277	2.89*	0.03
	ภายในกลุ่ม	440.096	298	1.477		
	รวม	452.927	301			
5. มีความเครียดต่อปัญหาที่ ต้องเผชิญ	ระหว่างกลุ่ม	17.262	3	5.754	3.91*	0.00
	ภายในกลุ่ม	438.331	298	1.471		
	รวม	455.593	301			
6. มีความรู้สึกอับอายต่อสังคม ในสภาพที่เป็นหม้าย	ระหว่างกลุ่ม	6.235	3	2.078	1.19	0.31
	ภายในกลุ่ม	520.110	298	1.745		
	รวม	526.344	301			
7. มีส่วนทำให้ผลการเรียนของ บุตรตกต่ำลง	ระหว่างกลุ่ม	6.077	3	2.026	1.22	0.30
	ภายในกลุ่ม	491.499	298	1.649		
	รวม	497.576	301			
8. ทำให้บุตรรู้สึกอับอายคนใน ชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	33.000	3	11.00	6.91**	0.00
	ภายในกลุ่ม	474.272	298	1.592		
	รวม	507.272	301			
9. ทำให้บุตรขาดความจำเริญ และคล่องแคล่ว	ระหว่างกลุ่ม	3.507	3	1.169	0.81	0.48
	ภายในกลุ่ม	429.181	298	1.440		
	รวม	432.689	301			

ตาราง 81 (ต่อ)

ผลกระทบของการหย่าร้าง		SS	df	MS	F	Sig
10. ทำให้บุตรขาดความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	13.104	3	4.368	3.25*	0.02
	ภายในกลุ่ม	399.482	298	1.341		
	รวม	412.586	301			
11. ทำให้บุตรขาดความอบอุ่น และมีปมด้อย	ระหว่างกลุ่ม	19.742	3	6.581	3.91**	0.00
	ภายในกลุ่ม	501.189	298	1.682		
	รวม	520.930	301			
12. ทำให้บุตรอ่านหนังสือหรือ ทำการบ้านได้ช่วงเวลา สั้นๆ	ระหว่างกลุ่ม	11.603	3	3.868	2.43	0.06
	ภายในกลุ่ม	472.705	298	1.586		
	รวม	484.308	301			
13. ทำให้บุตรมีพฤติกรรมเกเร ก้าวร้าวมากขึ้น	ระหว่างกลุ่ม	3.017	3	1.006	0.58	0.62
	ภายในกลุ่ม	509.857	298	1.711		
	รวม	512.874	301			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	7.940	3	2.647	4.34**	0.00
	ภายในกลุ่ม	181.436	298	.609		
	รวม	189.376	301			

*P < .05 ** p < .01

จากตาราง 81 พบว่า ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านจำนวนบุตรของผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตรของผู้หย่าร้างแตกต่างกันโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ข้อที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 7 ประการ คือ ต้องทำงานและรับภาระตนเองและบุตรมากขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตลดต่ำลงกว่าเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ขาดความมั่นใจและรู้สึกเป็นปมด้อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มีความเครียดต่อปัญหาที่ต้องเผชิญแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทำให้บุตรรู้สึกอับอายคนในชุมชน.01 ทำให้บุตรขาดความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทำให้บุตรขาดความอบอุ่นและมีปมด้อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วนข้ออื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่า ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ด้านจำนวนบุตร
ต่างกันในกลุ่มใดจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ scheffe' ปรากฏดังตาราง 82 – 88
ตาราง 82 เปรียบเทียบรายคู่ของว่า ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันใน
เรื่อง ต้องทำงานและรับภาระตนเองและบุตรมากขึ้น

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	1 คน	3 คนขึ้นไป	2 คน
		3.49	3.70	3.90	4.03
ไม่มีบุตร	3.49	-	0.21	0.40	0.54*
1 คน	3.70	-	-	0.19	0.32
3 คนขึ้นไป	3.90	-	-	-	0.13
2 คน	4.03	-	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 82 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่า ต้องทำงานและรับภาระตนเองและ
บุตรมากขึ้น เป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร
2 คน

ตาราง 83 เปรียบเทียบรายคู่ของ ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันใน
เรื่อง ขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิตลดลงต่ำกว่าเดิม

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	1 คน	3 คนขึ้นไป	2 คน
		3.14	3.25	3.32	3.69
ไม่มีบุตร	3.14	-	0.10	0.18	0.54*
1 คน	3.25	-	-	0.07	0.44
3 คนขึ้นไป	3.32	-	-	-	0.36
2 คน	3.69	-	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 83 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าการขาดความอบอุ่นและคุณภาพชีวิต
ลดลงต่ำกว่าเดิม เป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร
2 คน

ตาราง 84 เปรียบเทียบรายค่าของ ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันใน เรื่อง ขาดความมั่นใจและรู้สึกเป็นปมด้อย

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	1 คน	2 คน	3 คนขึ้นไป
		2.56	2.86	3.07	3.30
ไม่มีบุตร	2.56	-	0.21	0.42	0.64*
1 คน	2.86		-	0.21	0.43
2 คน	3.07			-	0.22
3 คนขึ้นไป	3.30				-

*P < .05

จากตาราง 84 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่า การขาดความมั่นใจและรู้สึกเป็นปมด้อย เป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป

ตาราง 85 เปรียบเทียบรายค่าของ ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันใน เรื่อง ทำให้บุตรรู้สึกอับอายคนในชุมชน

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	1 คน	2 คน	3 คนขึ้นไป
		3.09	3.33	3.54	3.87
ไม่มีบุตร	3.09	-	0.45	0.21	0.32
1 คน	3.33		-	0.23	0.77*
2 คน	3.54			-	0.54
3 คนขึ้นไป	3.87				-

*P < .05

จากตาราง 85 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่า บุตรรู้สึกอับอายคนในชุมชน เป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป

ตาราง 86 เปรียบเทียบรายค่าของ ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันใน เรื่อง มีความเครียดต่อปัญหาที่ต้องเผชิญ

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	2 คน	ไม่มีบุตร	1 คน	3 คนขึ้นไป
		2.50	2.66	2.91	3.52
2 คน	2.50	-	0.24	0.41	0.61
ไม่มีบุตร	2.66		-	0.16	0.85*
1 คน	2.91			-	1.02*
3 คนขึ้นไป	3.52				-

*P < .05

จากตาราง 86 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่า การมีความเครียดต่อปัญหาที่เผชิญ เป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป

ผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 1 คน คิดว่า การมีความเครียดต่อปัญหาที่เผชิญ เป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป

ตาราง 87 เปรียบเทียบรายค่าของ ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันใน เรื่อง ทำให้บุตรขาดความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	1 คน	2 คน	3 คนขึ้นไป
		2.65	2.87	2.93	3.37
ไม่มีบุตร	2.65	-	0.21	0.28	0.72*
1 คน	2.87		-	0.06	0.50
2 คน	2.93			-	0.44
3 คนขึ้นไป	3.37				-

*P < .05

จากตาราง 87 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่า บุตรขาดความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิต เป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป

ตาราง 88 เปรียบเทียบรายคู่ของ ผลกระทบของการหย่าร้างในจังหวัดพิษณุโลก ต่างกันใน เรื่อง ทำให้บุตรขาดความอบอุ่นและมีปมด้อย

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง		ไม่มีบุตร	1 คน	2 คน	3 คนขึ้นไป
	x	2.79	2.94	3.21	3.60
ไม่มีบุตร	2.79	-	0.15	0.42	0.80*
1 คน	2.94		-	0.27	0.65
2 คน	3.21			-	0.38
3 คนขึ้นไป	3.60				-

*P < .05

จากตาราง 88 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าบุตรขาดความอบอุ่นและมีปมด้อย เป็นผลกระทบที่สำคัญของการหย่าร้างในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 3 คนขึ้นไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

ตาราง 89 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของการหย่าร้าง
ในจังหวัดพิษณุโลกจำแนกตาม จำนวนบุตรของผู้หย่าร้าง

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์		SS	df	MS	F	Sig
1. คู่สมรสควรศึกษานิสัยของ กันและกันก่อนแต่งงาน	ระหว่างกลุ่ม	6.268	3	2.089	1.60	0.18
	ภายในกลุ่ม	387.613	298	1.301		
	รวม	393.881	301			
2. คู่สมรสทั้งสองฝ่ายควรมี ความรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ของครอบครัวร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	9.679	3	3.226	2.66	0.08
	ภายในกลุ่ม	360.920	298	1.211		
	รวม	370.599	301			
3. คู่สมรสไม่ควรมีความลับ ต่อกัน	ระหว่างกลุ่ม	8.007	3	2.669	2.34	0.07
	ภายในกลุ่ม	339.755	298	1.140		
	รวม	347.762	301			
4. คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับ ญาติของอีกฝ่ายหนึ่ง	ระหว่างกลุ่ม	16.006	3	5.335	3.91**	0.00
	ภายในกลุ่ม	406.368	298	1.364		
	รวม	422.374	301			
5. คู่สมรสต้องประพฤตินเป็น แบบอย่างของบุตร	ระหว่างกลุ่ม	23.050	3	7.683	6.12**	0.00
	ภายในกลุ่ม	373.787	298	1.254		
	รวม	396.838	301			
6. คู่สมรสต้องช่วยกัน ดูแลบุตร	ระหว่างกลุ่ม	20.672	3	6.891	5.22**	0.00
	ภายในกลุ่ม	392.997	298	1.319		
	รวม	413.669	301			
7. คู่สมรสควรร่วมกัน แก้ปัญหาครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	15.164	3	5.055	4.07**	0.00
	ภายในกลุ่ม	369.673	298	1.241		
	รวม	384.838	301			
8. ชีวิตครอบครัวทำให้ มีฐานะมั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	29.340	3	9.780	4.07**	0.00
	ภายในกลุ่ม	357.577	298	1.200		
	รวม	386.917	301			
9. คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	23.537	3	7.846	6.31**	0.00
	ภายในกลุ่ม	370.162	298	1.242		
	รวม	393.699	301			

ตาราง 89 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์		SS	df	MS	F	Sig
10. คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	22.854	3	7.618	5.58**	0.00
	ภายในกลุ่ม	406.417	298	1.364		
	รวม	429.272	301			
11. คู่สมรสควรมีความเป็นอิสระแก่ตนเองบ้าง	ระหว่างกลุ่ม	14.946	3	4.982	2.47	0.09
	ภายในกลุ่ม	331.689	298	1.113		
	รวม	346.636	301			
12. คู่สมรสควรทำบทบาทแทนกันได้	ระหว่างกลุ่ม	12.477	3	4.159	3.48*	0.01
	ภายในกลุ่ม	355.986	298	1.195		
	รวม	368.464	301			
13. คู่สมรสควรมีหลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	11.975	3	3.992	3.17**	0.00
	ภายในกลุ่ม	380.412	298	1.277		
	รวม	392.387	301			
14. คู่สมรสควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน	ระหว่างกลุ่ม	16.867	3	5.622	4.22**	0.00
	ภายในกลุ่ม	396.368	298	1.330		
	รวม	413.235	301			
15. คู่สมรสควรมีเวลาอยู่ร่วมกัน	ระหว่างกลุ่ม	10.417	3	3.472	2.37	0.07
	ภายในกลุ่ม	435.438	298	1.461		
	รวม	445.854	301			
16. คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกัน	ระหว่างกลุ่ม	21.656	3	7.219	4.79**	0.00
	ภายในกลุ่ม	448.731	298	1.506		
	รวม	470.387	301			
17. ครอบครัวควรมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบให้ชัดเจน	ระหว่างกลุ่ม	10.104	3	3.368	2.46	0.06
	ภายในกลุ่ม	406.985	298	1.366		
	รวม	417.089	301			

ตาราง 89 (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์		SS	df	MS	F	Sig
18. คู่สมรสควรยกย่องชมเชย กันและกัน	ระหว่างกลุ่ม	20.011	3	6.670	4.21**	0.00
	ภายในกลุ่ม	471.953	298	1.584		
	รวม	491.964	301			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	14.207	3	4.736	6.50**	0.00
	ภายในกลุ่ม	216.906	298	.728		
	รวม	231.112	301			

*P < .05 ** P < .01

จากตาราง 89 พบว่า ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัด พิษณุโลก ด้านจำนวนบุตรของผู้หย่าร้าง แตกต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ เป็นรายข้อแล้ว พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 12 ประการ คือ คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติ ของอีกฝ่ายหนึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างของบุตร คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหา ครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคงมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01 คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรอุทิศความสุข ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของครอบครัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรทำบทบาท แทนกันได้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 คู่สมรสควรฝึกหลักการประนีประนอมในการ แก้ปัญหามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความ เข้าใจต่อกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกันมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.01 คู่สมรสควรยกย่องชมเชยกันและกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ส่วน ข้ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัด พิษณุโลก ด้านจำนวนบุตรของผู้หย่าร้างแตกต่างกันในคู่ใดจึงนำมาเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดย วิธีการของ 'scheffe' ปรากฏดังตาราง 90 - 101

ตาราง 90 เปรียบเทียบรายคู่ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างในจังหวัด พิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่ง

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	3 คนขึ้นไป	1 คน	2 คน
		3.46	3.55	3.73	4.06
ไม่มีบุตร	3.46	-	0.08	0.27	0.60*
3 คนขึ้นไป	3.55	-	-	0.18	0.51
1 คน	3.73	-	-	-	0.33
2 คน	4.06	-	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 90 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตรคิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับญาติของอีกฝ่ายหนึ่งในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 91 เปรียบเทียบรายคู่ของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างของบุตร

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	3 คนขึ้นไป	1 คน	2 คน
		3.53	3.87	4.14	4.27
ไม่มีบุตร	3.53	-	0.33	0.60*	0.73*
3 คนขึ้นไป	3.87	-	-	0.27	0.39
1 คน	4.14	-	-	-	0.12
2 คน	4.27	-	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 91 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างของบุตรในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 1 คน และมีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 92 เปรียบเทียบรายคู่ของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตร

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	3 คนขึ้นไป	ไม่มีบุตร	2 คน	1 คน
		3.65	3.68	4.20	4.23
3 คนขึ้นไป	3.65	-	0.03	0.55	0.58
ไม่มีบุตร	3.68		-	0.73*	0.54*
2 คน	4.20			-	0.12
1 คน	4.23				

*P < .05

จากตาราง 92 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่
พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสต้องช่วยกันดูแลบุตร ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้าง
ที่มีจำนวนบุตร 1 คน และมีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 93 เปรียบเทียบรายคู่ของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัว

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	3 คนขึ้นไป	1 คน	2 คน
		3.66	3.67	4.09	4.18
ไม่มีบุตร	3.66	-	0.01	0.42	0.52*
3 คนขึ้นไป	3.67		-	0.41	0.51
1 คน	4.09			-	0.09
2 คน	4.18				-

*P < .05

จากตาราง 93 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่
พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสควรร่วมกันแก้ปัญหาครอบครัว ในระดับสูง
กว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 94 เปรียบเทียบรายค่าของความถี่เห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคง

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	3 คนขึ้นไป	1 คน	2 คน
		3.58	3.62	4.12	4.35
ไม่มีบุตร	3.58	-	0.03	0.54*	0.76*
3 คนขึ้นไป	3.62	-	-	0.50	0.72*
1 คน	4.12	-	-	-	-
2 คน	4.35	-	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 94 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความถี่เห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคง ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 1 คน และมีจำนวนบุตร 2 คน

ผู้หย่าร้างที่มีบุตร 3 คนขึ้นไป คิดว่าความถี่เห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง ชีวิตครอบครัวทำให้มีฐานะมั่นคง ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 95 เปรียบเทียบรายค่าของความถี่เห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	3 คนขึ้นไป	1 คน	2 คน
		3.79	3.80	4.30	4.45
ไม่มีบุตร	3.79	-	0.01	0.51*	0.65*
3 คนขึ้นไป	3.80	-	-	0.50	0.65*
1 คน	4.30	-	-	-	0.14
2 คน	4.45	-	-	-	-

*P < .05

จากตาราง 95 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความถี่เห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์ ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 1 คน และมีจำนวนบุตร 2 คน

ผู้หย่าร้างที่มีบุตร 3 คนขึ้นไป คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสควรมีความซื่อสัตย์ ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 96 เปรียบเทียบรายคู่ของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของ ครอบครัว

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	3 คนขึ้นไป	1 คน	2 คน
		3.36	3.65	3.81	4.13
ไม่มีบุตร	3.36	-	0.28	0.44	0.76*
3 คนขึ้นไป	3.65		-	0.16	0.48
1 คน	3.81			-	0.31
2 คน	4.31				-

*P < .05

จากตาราง 96 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสควรอุทิศความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ของ ครอบครัว ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 97 เปรียบเทียบรายคู่ของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรทำบทบาทแทนกันได้

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	3 คนขึ้นไป	1 คน	2 คน
		3.30	3.52	3.65	3.86
ไม่มีบุตร	3.30	-	0.22	0.35	0.56*
3 คนขึ้นไป	3.52		-	0.13	0.34
1 คน	3.65			-	0.21
2 คน	3.86				-

*P < .05

จากตาราง 97 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสควรทำบทบาทแทนกันได้ ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 98 เปรียบเทียบรายคู่ของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรฝึกหลักการประนีประนอมในการ
แก้ปัญหา

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	3 คนขึ้นไป	1 คน	2 คน
		3.58	3.62	3.82	4.09
ไม่มีบุตร	3.58	-	0.03	0.23	0.51*
3 คนขึ้นไป	3.62		-	0.19	0.47
1 คน	3.82			-	0.27
2 คน	4.09				-

*P < .05

จากตาราง 98 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่
พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสควรฝึกหลักการประนีประนอมในการ
แก้ปัญหา ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 99 เปรียบเทียบรายคู่ของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน
จังหวัดพิษณุโลกต่างกัน ในเรื่อง คู่สมรสควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความ
เข้าใจต่อกัน

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	3 คนขึ้นไป	ไม่มีบุตร	1 คน	2 คน
		3.42	3.55	3.75	4.08
3 คนขึ้นไป	3.42	-	0.13	0.33	0.66
ไม่มีบุตร	3.55		-	0.20	0.53*
1 คน	3.75			-	0.32
2 คน	4.08				-

*P < .05

จากตาราง 99 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่
พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสควรแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อสร้างความ
เข้าใจต่อกัน ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 100 เปรียบเทียบรายคู่ของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	1 คน	3 คนขึ้นไป	2 คน
		3.42	3.75	3.87	4.17
ไม่มีบุตร	3.42	-	0.33	0.44	0.74*
1 คน	3.75		-	0.11	0.41
3 คนขึ้นไป	3.87			-	0.30
2 คน	4.17				-

*P < .05

จากตาราง 100 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกัน ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ตาราง 101 เปรียบเทียบรายคู่ของ ความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างใน จังหวัดพิษณุโลก ต่างกันในเรื่อง คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกัน

จำนวนบุตร ของผู้หย่าร้าง	x	ไม่มีบุตร	3 คนขึ้นไป	1 คน	2 คน
		3.44	3.82	3.87	4.17
ไม่มีบุตร	3.44	-	0.38	0.43	0.73*
3 คนขึ้นไป	3.82		-	0.05	0.35
1 คน	3.87			-	0.29
2 คน	4.17				-

*P < .05

จากตาราง 101 พบว่า ผู้หย่าร้างที่ไม่มีบุตร คิดว่าความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตคู่ที่พึงประสงค์ของผู้หย่าร้างที่สำคัญ ในเรื่อง คู่สมรสควรเคารพนับถือซึ่งกันและกัน ในระดับสูงกว่าผู้หย่าร้างที่มีจำนวนบุตร 2 คน

ยุทธศาสตร์

จากผลการวิจัยสามารถกำหนดยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง โดยใช้ยุทธศาสตร์ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความสัมพันธ์ในระบบเครือญาติโดยใช้วัฒนธรรมเป็นตัวประสาน เช่น การร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ การไปมาหาสู่กันเยี่ยมเยียนกัน เอื้ออาทรแก่กัน เพื่อเกิดการขัดเกลาทางสังคม โดยการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งโดยวิธีบอกเล่าหรือ ปฏิบัติให้เห็นจากจารีตประเพณีหรือขนบธรรมเนียม อีกทั้งเป็นตัวควบคุมและมีสังคมเป็นผู้รักษากฎ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งของครอบครัว โดยการปลูกจิตสำนึกให้ทุกคนทำหน้าที่ของตนให้สมบูรณ์ ได้แก่ หน้าที่บิดา มารดา และบุตร เพื่อเข้าใจการใช้ชีวิตครอบครัวได้อย่างถูกต้อง

3. ยุทธศาสตร์การแก้ไขข้อขัดแย้ง ที่กล่าวว่า การหย่าร้างเป็นวิธีแก้ไขปัญหาครอบครัว โดยเปลี่ยนแปลงจากเดิมเป็นปัญหาทุกปัญหาสามารถแก้ไขได้ถ้าร่วมมือกันแก้ไข การใช้ชีวิตคู่ไม่จำเป็นต้องคิดเหมือนกันแต่ควรศึกษาความแตกต่างกันเพื่ออยู่ร่วมกัน เพื่อให้เกิดกำลังใจ และการเสียสละเพื่อความสงบสุขของครอบครัว

4. ยุทธศาสตร์การสร้างครอบครัว โดยเน้นทุกคนในครอบครัวร่วมมือกันสร้างความเข้าใจกัน และทำหน้าที่ของตนให้ดี เช่น หน้าที่ของบิดา มารดา และบุตร โดยจัดโครงการดังนี้

4.1 การจัดระเบียบสังคมในการปฏิบัติตนให้สมวัยของวัยรุ่นในช่วงวัยเจริญพันธุ์ในการมีเพศสัมพันธ์ สามารถแยกแยะได้ระหว่างคำว่ารัก กับความใคร่ โดยประสานกับสมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน, โรงเรียน, ศาล, สถานพินิจและคุ้มครองเด็ก, กรมสุขภาพจิต, กระทรวงสาธารณสุข

4.2 การสร้างภูมิคุ้มกันแก่คู่สมรสในการใช้ชีวิตสมรสก่อนมีครอบครัว เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะสามีภรรยา และให้ตระหนักถึงความสำคัญต่อการเริ่มต้นชีวิตครอบครัว ไม่ใช่แค่ความรักแต่ต้องถนอมน้ำใจกัน ให้ความสำคัญต่อกันจริงจังต่อกัน ไม่คิดเปลี่ยนแปลงกันแต่อยู่ร่วมกันได้โดยประสานกันระหว่างศาลจังหวัดพิษณุโลกแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว, อำเภอ, กรมสุขภาพจิตและเทศบาล

5. ยุทธศาสตร์การสร้างรั้วล้อมบ้าน เน้นการให้ชุมชนมีส่วนร่วมดูแลกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งในชุมชนโดยนำทุนทางสังคมคือการเคารพนับถือผู้อาวุโส ในการให้คำปรึกษาครอบครัวการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทเพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาได้แก่ ปัญหาวัยรุ่น ปัญหา ยาเสพติด ปัญหาเด็กเร่ร่อน และปัญหาเยาวชนอาชญากรรม ได้แก่ กิจกรรมดังต่อไปนี้คือ

5.1 การจัดตั้งอาสาสมัครใกล้เคียงประจำชุมชน โดยให้ผู้อาวุโสด้วยวัยวุฒิและคุณวุฒิเป็นแกนนำชี้ให้ตระหนักถึงปัญหาการหย่าร้างในครอบครัวและเฝ้าระวังการหย่าร้างในชุมชนของตน โดยให้มีศูนย์ใกล้เคียงชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาในระยะแรกป้องกันไม่ให้เกิดการหย่าร้างขึ้นหรือให้คำแนะนำในปัญหาหลังการหย่า โดยประสานกับกรมพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, องค์การบริหารส่วนตำบล (อ.บ.ต.), ศาล, กรมสุขภาพจิต

5.2 กำหนดเขตในการดูแลเด็กและแยกเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงและคู่สมรสที่มีปัญหาในการหย่าร้าง โดยใช้ทุนทางสังคมในด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนคอยควบคุมอยู่ โดยมีชุมชนเป็นผู้รักษาตักทอน้อย่างเคร่งครัด เพื่อให้การดูแลและช่วยเหลือเป็นไปอย่างรวดเร็วและตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นเพราะคนในชุมชนนั้นย่อมทราบปัญหาของชุมชนที่ตนอยู่มากกว่าปัญหาของชุมชนอื่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University